

Одговор на текст др Зорана Ђуровића, или шта папа (ни)је рекао

Пише: Зоран Петровић Пироћанац
среда, 15 јун 2011 12:13

Одговор на текст [Зорана Ђуровића "Новинарски или докторски фалсификат др Зорана Петровића Пироћанца"](#)

Поштована редакцијо и читаоци НСПМ, поштовани оче Ђуровићу,

Спречен да одмах одговорим на текст г. Ђуровића, а ненавикнут да учествујем у оваквим расправама, на данашњи дан, 14. 6. 2011, признајем да је др Ђуровић у праву у расправи коју је редакција НСПМ подстакла објављивањем поменутог текста. Као човек који је васпитан да у животу често „стиже“, ретко „утекне“ и увек „и на страшну месту постоји“, очигледно је да сам начинио озбиљан пропуст, у коме није било икакве острвљености према Светом оцу, првом Словену Папи, Војтили. У стотинама примера говора мржње према Србима (у збирци „Избрисати српски вирус“), било је и других знаменитих личности нашег времена (и још једна Папина изјава), и нико није поштеђен. Па зашто бих и ја сада био за одговорност за мој недоказани цитат?

У сва три издања овог прегледа расистичких антисрпских излива мржње, из 1999, 2002. и 2008, ја сам остављао и инкриминисани цитат на који сам наишао још 1993. И нисам забележио извор, што је, наравно, у науци тежак елементарни прекршај методологије рада. Та грешка кошта ме и овог темељно одрађеног Ђуровићевог текста.

Треба нагласити да је реч о збирци говора мржње, а не о научном раду у правом смислу. (На књизи нисам ни потписан као Др, а титулу сам стекао после трећег издања ове збирке.) Истина је и да сам цитате сакупљао не бих ли охрабрио млађе истраживаче да овоме посвете дужну пажњу. Ја сам израелски ђак у овоме, па сам упорно бележио бројне примере говора мржње према Србима у последње две деценије, јер нас Јевреји најбоље уче важности архивирања за будућност. И надам се да ће бити у будућности и доктората на тему моје збирке.

Не као неко „вађење“, већ као морални дуг према свим учесницима ове дискусије, и уз чињеницу да је реч о Папи Павлу Другом, дакле историјској личности, морам да кажем: тај цитат нисам сањао, нити измислио. Нисам забележио извор, затурио се, истина је, време је прошло, и сада никако не успевам да га тачно лоцирам после 18 година, јер је тешко поново га пронаћи. Једина моја експликација је прочитати траг ватиканских и Вашингтонских спин-доктора, који су, колико успевам да реконструишем магловито сећање, највероватније посао „чистача“ обавили одмах по сусрету папа-Клинтон, на начин како је то Ширак учинио у Паризу (Видети: доле, други пример из књиге „Избрисати српски вирус“.) Али, у овом обавезујућем положају *damage control* (контроле штете), немам никако намеру да заташкавам ситуацију, нити моје објашњење задовољава строга научна правила о изворима.

За знатижељне, те 1993. вођени су тешки интелектуални двобоји Срба из дијаспоре са свим планетарним нападачима, а „битке“ су се водиле и на сајту „Њујорк тајмса“. О томе сам писао у „Дуги“, и то ми је био значајан извор информација. Други извор је SIEM мрежа. Можда ћу касније успети да пронађем траг на тзв. "Internet time machines", то јест у архивама интернет сајтова, али су ми стручнији људи већ рекли да су мале шансе, да и тамо има мало материјала из 1993. Ако негде, срећним случајем, не пронађем мој тадашњи извор, којим сам увредио католике планете, обећавам да ћу у наредном издању ту изјаву изоставити, а у предговору новог издања ове непрестано увећаване колекције ужасних изјава, нарочито ћу поменути моју грешку и извињење и тим поводом. (Успут, како ја и даље сакупљам овакве изјаве, молим такође бројне учеснике ове расправе да, када наиђу на неки прочитати расистички, понижавајући и омаловажавајући цитат који говори о Србима, то пошаљу, са референцом наравно, на моју адресу. Бићу вам захвалан за сваки индивидуални напор у том смислу.)

За оне најзнатижељније поводом ове, за мене очито веома непријатне епизоде, постоје само два извора који би дефинитивно оповргли мој цитат, или га потврдили – Архив Ватикана и Председнички архив Била Клинтона. Оба су засад недоступни, наредних барем 30 година, а две можда најважније планетарне личности тог доба су, признаје и Клинтон, највише тада разговарали о рату у БиХ.

Пошто сам изрекао принцип *Dixit et salvavi animam meam*, овога пута само неколико примера за бројне учеснике ове расправе, по принципу да ако има дима, највероватније је негде и ватра.

Пример 1. „As if in response to such pleas against indifference to the human suffering in Bosnia, the pope, in his January 16 address to diplomats, raised the possibility of culpable indifference, on the part of governments and the international community,□

to a "duty to

disarm the aggressor." Following this, in a March 25 Statement on the Balkans, the USCC Administrative Board urged U.S. government leaders to consider a limited use of force in Bosnia-Herzegovina as the kind of "humanitarian intervention" spoken of earlier by the pope.

(Видети:

William L. Portier,□

<http://www.ewtn.com/library/ISSUES/FROMWAR.TXT>

)

Пример 2: 13. август 1993.

<http://www.nytimes.com/1993/08/13/us/pope-challenges-president-s-stance-on-a>

bortion.html?scp=2&sq=pope+Bosnia&st=nyt

„ Raymond L. Flynn, the new Ambassador to the Vatican, told reporters that the situation in Bosnia and Herzegovina □ 'was probably the most significant issue discussed' in the private meeting. Mr. Flynn would not say whether the Pope had expressed concern about the possible use of NATO air power in Bosnia. “

Пример 3: August 16, 1993

THE POPE IN AMERICA;□ Pope Edits His Most Critical Language to End Visit on Positive Note, By ALAN COWELL,

"In our own century, the 'culture of death' has assumed a social and institutional form of legality to justify the most horrible crimes against humanity: genocide, 'final solutions', 'ethnic cleansing' and the massive 'taking of human beings even before they are born or before they reach the natural point of death,' " he said in one passage omitted from today's speech.□ „

Одговор на текст др Зорана Ђуровића, или шта папа (ни)је рекао

Пише: Зоран Петровић Пироћанац
среда, 15 јун 2011 12:13

(Приметно је како и папа већ 1993. барата клишеима наметнутим западним медијским бичевањима планете, па без зазора говори о „**ужасним злочинима против човечности: геноциду, коначним решењима, етничком чишћењу**“ .“ Потконтекст је јасно редукован ИСКЉУЧИВО на Србе, а да се они не помињу именом.) То је, сећамо се, тада био обавезни дискурс званичника планете, а Ватикан се није баш разликовао у том запрепашћујућем и увредљивом маниру. Но, то, опет, не оправдава мој директни цитат.)

Пример 4: Orlando Sentinel, January 13, 1994

Pope Pushes Intervention In Bosnian War, January 13, 1994

„ *Pope John Paul II, expressing concern that the Bosnian war could spread, urged humanitarian intervention Wednesday to end the suffering and **said the church endorses action to disarm the aggressor*** . *The pope did not identify who he believes is the aggressor in the conflict, and said the church condemns military aggression but condones legitimate defense. The Vatican was quick to distance John Paul's position from NATO's reaffirmation this week that the alliance was ready to carry out airstrikes to relieve embattled Muslim enclaves in Bosnia.*“

Пример 5: <http://www.nytimes.com/1994/01/13/world/pope-seeks-a-disarming-of-aggressor-in-bosnia.html>

The New York Times: **Pope Seeks a Disarming Of 'Aggressor' in Bosnia**, By ALAN COWELL Published: January 13, 1994

„*Calling for what he described as 'humanitarian intervention' in former Yugoslav republics, the Pope said he favored "not primarily a military intervention but all forms of action aimed at disarming the aggressor."*

Пример 6: „The mystical pope continues to have a genuine ability to think in the language of politics. **His campaign in support of Muslim Bosnia (and implicitly against the Christian Serbs),** like his earlier opposition to the Gulf War, he sees clearly as an investment in the future.” И још: „John Paul II has committed the Holy See to an innovative concept of international law known as **'humanitarian**

Одговор на текст др Зорана Ђуровића, или шта папа (ни)је рекао

Пише: Зоран Петровић Пироћанац
среда, 15 јун 2011 12:13

interfere

‘ If I see

my neighbor persecuted, I have to defend him. It’s an act of charity. The international community has the same right and duty toward any nation that has been attacked- and as a last resort (to defend the innocent nation) by the force of arms” (

Видети

: Carl Bernstein and Marco Politi,
His Holiness,
Doubleday, 1996.)

Пример 7 (који објашњава зашто је тешко да се пронађе траг, кад га не забележиш **одмах**):

Жак Ширак, пред-сед-ник Фран-цу-ске:

„До људи те ми да Вас прекинем, го споди не председниче (грч-ко м пре-ми-је-ру Па-пан-дре-у - прим.а

.),

Ср

□

би

су

на

□

род

без

за

□

ко

□

на

и

без

ве

□

ре

.

То

је

на

□

род

раз

□

бој

□

ни

□

ка□

и□

те

□

ро

□

ри

□

ста

.”

(Скан-да-ло-зна из-ја-ва Ши-ра-ка на тра-ди-ци-о-нал-ном са-стан-ку ше-фо-ва вла-да др-жа-ва чла-ни-ца ЕУ, сре-ди-ном ју-на 1995. у Па-ри-зу. То-ком зва-нич-ног руч-ка, у при-су-ству ТВ еки-па, по тра-ди-ци-ји сва-ки ли-дер да-је крат-ку из-ја-ву на да-ту те-му. Том при-ли-ком те-ма је би-ла Бо-сна. Да-нас по-кој-ни ле-ген-дар-ни пре-ми-јер Грч-ке, Ан-дре-ас Па-пан-дреу, као нај-ста-ри-ји, пр-ви је го-во-рио. По-чео је из-ја-ву ре-чи-ма да се у Бо-сни во-ди гра-ђан-ски рат, са мно-гим ка-рак-те-ри-сти-ка-ма вер-ског ра-та. Та-да га је Ши-рак гру-бо пре-ки-нуо, ре-кав-ши ци-ти-ра-не ре-чи. На-стао је мук, јер та-кав на-ступ је био нео-би-чан и нео-че-ки-ван, по-себ-но у при-су-ству ре-пор-те-ра. При-лог са скан-да-ло-зном Ши-ра-ко-вом из-ја-вом је не-ко-ли-ко пу-та еми-то-ван на „Јуро Њуз” ка-на-лу, да би по-том не-стао. Сле-де-ћег да-на, је-ди-на но-ви-на ко-ја је по-ме-ну-ла ин-ци-дент, али ис-кри-вље-но и скри-ве-но, био је днев-ник „Л' Мон-д”. Днев-ник је до-нео крат-ку цр-ту о из-ја-ва-ма за вре-ме руч-ка и за-пи-сао тек сле-де-ће ре-чи: ”

Пред

□

сед

□

ник□

Ши

□

рак

,

сво

□

јом□

спон

□

та

□

нош

□

ћу

Одговор на текст др Зорана Ђуровића, или шта папа (ни)је рекао

Пише: Зоран Петровић Пироћанац
среда, 15 јун 2011 12:13

,
у^{нео}
ј^е
ж^и
□
в^{ост}
у[□]
о^{вај}
т^{ра}
□
д^и
□
ц^и
□
о[□]
□
н^{ал}
□
н^о
и[□]
г^е
□
н^е
□
р^{ал}
□
н^о
п^{ри}
□
л^{ич}
□
н^о
д^о
□
с^{ад}
□
н^и
с^а
□
с^{та}
□
н^{ак}
.
” (
Видети
:

Одговор на текст др Зорана Ђуровића, или шта папа (ни)је рекао

Пише: Зоран Петровић Пироћанац
среда, 15 јун 2011 12:13

ЗПП,

„Избрисати српски вирус“, „Југоисток“, Београд, 2008)

PS

Са статусом грешника у теми чији сам актер постао, а како сам стекао титулу магистра, па потом и доктора наука, на *Школи високих студија друштвених наука* (EHESS) у Паризу, имам такође и обавезу, дозволићете ми, да на вашем веома посећеном сајту додам још неке детаље, искључиво из респекта према свима који су учествовали у расправи:

Школу је (у смислу *Grande école*) основао вероватно највећи европски историчар 20. столећа, Фернан Бродел, репрезентативна је и привлачи истраживаче из целог света.

Французи, поред осталог, овако образују и будуће управљачке кадрове у многим земљама света. *EHESS* спада међу пет „најјачих“ на планети у области друштвених наука.

У комисији на одбрани тезе (2009) била су и два Србина, чије учешће у том процесу поносно истичем. Пошто се теза тичала Србије и Југославије, у нашој Школи је обичај да се позове и члан комисије из региона који се у тези помиње. Тако у Школи непрестано имамо чланове комисија за докторске тезе буквално са читаве планете. А проф. др Предраг Симић је угледан политолог и дипломата и ван Србије.

Проф. др Бошко Бојовић, мој ментор, јесте историчар и социолог религије, много познатији у свету него у Србији, и више од 45 година живи у Паризу. Поносан сам на знања која сам од њега стекао (као „матор“ студент). О ком је научном „калибру“ реч, говори и податак да је проф. Бошко Бојовић одавно објавио свој докторат о Немањићима у Италији, а издавачи су му, нико други него језуити из Ватикана, на чијем је челу тада стајао језуитски генерал, унук америчког председника Тафта. У тој престижној едицији проф. Бојовић се нашао међу 200 најзначајнијих аутора православља које Ватикан

Одговор на текст др Зорана Ћуровића, или шта папа (ни)је рекао

Пише: Зоран Петровић Пироћанац
среда, 15 јун 2011 12:13

признаје као ауторитете вредне објављивања међу католицима.

Нефер је, из прикупљаних података о мени и Школи, да се изоставе још два имена чланова комисије, такође мојих учитеља историје, геополитике и географије. Један је Г. професор Андре Гију, велики историчар-медијевалиста, светски респектовано име и велики интелектуалац и легендарна личност у круговима УНЕСКО. Други је Г. професор Ив Лакост, такође светско угледно име геополитике и географије, који је за живота означен у француском језику и придевом, јер су из његовог презимена извукли придев „*Лакостијанска* школа геополитике“, што је реткост у Француској и свету. На ова два професора, драга и поштована учитеља, завек сам поносан и посебно сам им захвалан.

Теза јесте засад необјављена, али сам у Паризу потписао недавно уговор са угледном издавачком кућом *L' Harmattan* и, ако Бог да, ове јесени ће се појавити у књижарама у Француској.

Потичем из радничко-сељачке пиротске породице, рођен у предграђу Београда, поносан на преминуле родитеље, велике раденике, поносан на сељачке српске гене, први у породици са магистарском и докторском дипломом;

Надам се да сам задовољио овим одговорима већину уважених учесника расправе, а пре свега колегу Ћуровића.

Са искреним уважавањем,

Зоран Петровић Пироћанац, геополитолог